

ikke skønnes at være tilstrækkelige til at sikre arbejderne imod giftstoffers indvirken. I medfør af *giftlovgivningen* kan de fornødne arbejderbeskyttelsesmæssige foranstaltninger således ikke træffes, idet de i henhold til lov nr. 34 af 28. februar 1931 om gifte og andre for sundheden farlige stoffer udfærdigede regler om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af de nævnte stoffer ikke særlig tager sigte på at beskytte arbejderne. Endvidere nøjes fabriklovens § 7, stk. 3, med at udtale, at giftstoffer bør opbevares på forsvarlig måde, og at adgang til arbejdsrum, i hvilke giftige stoffer forarbejdes eller benyttes, skal være forbudt alle uvedkommende.

Enkelte regulativer indeholder nærmere forskrifter med hensyn til opbevaring af giftige, ætsende eller eksplosive stoffer og med hensyn til arbejdnernes beskyttelse iøvrigt. Det fastsættes således f. eks. i regulativet for akkumulatorfabrikker, at spredning af blystøv skal hindres, hvorfor visse processer skal foregå i lukkede, støvtætte apparater eller i særlige rum. Endvidere skal der ved foranstaltning af direktoratet for arbejds- og fabriktilsynet foretages regelmæssige lægeundersøgelser af arbejderne med det formål for øje at konstatere, om de viser tegn på blyforgiftning. Arbejdere, som viser tegn på blyforgiftning eller objektive tegn på at have optaget bly i legemet, og arbejdere, der har vist sig særlig modtagelige for blyforgiftning, eller som har lidelser, der gør dem særlig modtagelige for blyforgiftning, bør ikke beskæftiges ved arbejde med bly eller blyforbindelser. Der er dernæst i regulativets § 9 givet en række bestemmelser til fremme af arbejdnernes personlige hygiejne. Det vil imidlertid være vanskeligt ved hjælp af regulativer at give de fornødne beskyttelsesregler for arbejderne i de mange virksomheder af forskellig art, hvor der kun lejlighedsvis eller i enkelte afdelinger anvendes giftstoffer, og selv om det efter grundreglen i fabriklovens § 6 antages, at en arbejdsgiver i en under hele fabrikloven inddraget virksomhed skal indrette denne således, at arbejdnernes sundhed ikke trues af af giftstoffer under selve arbejdet eller under opholdet på arbejdsstedet, vil det dog være at foretrække positivt at udtale i loven, at arbejdsgiverne er forpligtet til at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af faren fra giftstoffer, idet man derved gør opmærksom på den nævnte fare. Bestemmelsen vil heretter ikke som nu være indskrænket til at omfatte bestemte arbejdssteder, nemlig de, der beskæftiger et vist større antal arbejdere, jfr. bemærkningerne til udkastets § 1. Man

opnår derved at få beskyttet også arbejderne i de ofte små virksomheder, hvor giftstoffer fremstilles, anvendes, forhandles eller pakkes o. s. v., og arbejdere, der på udearbejde anvender giftstoffer eller sundhedsskadelige stoffer.

Efter forslaget vil de fornødne nærmere regler angående enkelte farekilder kunne udfærdiges i medfør af § 11, stk. 1. Ved bekæmpelse af faren fra giftstoffer kommer endvidere i betragtning bestemmelserne i § 10 om lægeundersøgelser og i § 14, nr. 16 og 18 om fjernelse af støv, dampe m.v.

Til nr. 20. Støj og rystelser. Blandt de forhold på arbejdsstedet, der kan påvirke arbejdnernes sundhed og velbefindende og eventuelt også nedsætte deres arbejdsydelse, kan nævnes den indvirken, som støj og rystelser fra maskineri og andre tekniske hjælpemidler kan have. Det er rimeligt at søge denne påvirkning undgået i videst muligt omfang, og i bestemmelsen foreslås det derfor, at arbejdstilsynet, hvor sådanne forhold foreligger, kan påbyde foranstaltninger herimod. Det er dog sat som betingelse, at disse skal kunne gennemføres uden uforholdsmæssige udgifter eller ulemper.

Til nr. 21. Smittefare. Ved denne bestemmelse har man særlig tænkt på visse infektionssygdomme, der alene eller fortrinsvis opstår i enkelte erhverv, såsom anthrax (miltbrand) og actinomycoses (betændelse fremkaldt af en strålesvamp).

På forhånd er det imidlertid ikke muligt nærmere at angive de forholdsregler, der skal træffes, idet disse afhænger af sygdommens og arbejdsarten.

Foruden disse erhvervsmæssige infektioner i snævrere forstand er der visse infektionssygdomme, som særlig er knyttet til bestemte fag. Dette gælder således for stivkrampes (tetanus) vedkommende gartnerne, vognmandskuske og landmænd der under arbejde med gødning eller jord bliver inficeret gennem ofte ganske usynlige hudlæsioner.

Den vigtigste af de erhvervsmæssige infektionssygdomme i videre forstand er imidlertid *tuberkulosen*. Undersøgelser her i landet i de senere og seneste år har vist, at forekomsten af tuberkulose er nær knyttet til uhygiejniske, støvfyldte og overbelastede rum.

Selv om denne større udbredelse af tuberkulosen ikke alene kan tilskrives de forhold, hvorunder arbejdnernes erhvervsmæssige arbejde udføres, må det dog antages, at der også fra arbejderbeskyttelsens side vil kunne ydes en større indsats end hidtil i bekæmpelsen af denne sygdom,